RENNEN MAAR KEVERTJES

In de tuin van Oma Faby beleven de dieren, groot en klein, het hele jaar door allerlei avonturen. Maar in de maand mei trekken de meeste dieren weg uit het dorp. Voor de meikevers, daarentegen, is het een feestmaand, want zij zijn juist dan heel actief. In die maand worden een publieke loopwedstrijd en talrijke andere wedstrijden en feesten georganiseerd.

De meikevers zijn fan van de volkscross en volgen met enthousiasme de feestelijkheden langs het volledige parcours.

Bladspriet, de sportiefste onder hen, gaat er zo erg in op, dat ze zelf een cross wil organiseren voor alle soorten kevers. Ze krijgt hulp en steun, en laat zich graag omringen door ijverige vrienden.

Eerst moeten ze op zoek gaan naar een aangepaste plek.

De meikevers doorkruisen het hele dorp. In groepjes van vijf of zes vliegen ze van de ene tuin naar de andere. Maar overal is er iets dat hen niet aanstaat.

Ofwel is de tuin te klein, te groot, of te verafgelegen.
Ofwel is hij te vlak, te mooi beplant… of te hobbelig.
Ofwel dit, ofwel dat, nooit is het echt naar hun zin.

De tuin waar Bladspriet van droomt, is lang en breed en op wandelafstand van de dorpskern. Dat is geen probleem.

Maar het belangrijkste, een parcours met hindernissen, vinden ze niet. Een tuin met putten, uitstekende boomwortels, stapels dikke en dunne takken, resten van serremuurtjes, …
Daar zoeken ze naar.

Ze willen een hindernisrace die eindigt in een breed ruim tuinbed met zachte bemeste aarde waarin sappige aardbeien blinken in de zon. Dat zou ideaal zijn, maar is nergens te bespeuren.

Wat jammer…

Net als ze de zoektocht willen opgeven, zijn enkele torren van mening dat een gewoon circuit zonder hindernissen ook best leuk kan zijn. Met of zonder, daarover beginnen ze te bekvechten.

Oranje Bekje, het merelmannetje, komt erbij zitten. **'Ik heb alles gehoord,'** fluit hij, **'ik weet waar jullie het gedroomde parcours kunnen vinden.'**

Ze luisteren aandachtig naar zijn voorstel, maar Bladspriet twijfelt. Bij het zien van de aarzeling zegt Oranje Bekje: **'Heb vertrouwen, keverchef, laten we samen gaan kijken. Ik zal heel traag vliegen en als je wilt af en toe rusten.'**

'Oké… we zien wel', zegt ze.

En daar vliegen de kevers in groep, met de merel op kop!